

Politico: Európa amerikai elnöke? Ursula von der Leyen paradoxona

2022 október 07. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Úgy hírlik, megszerettette magát Washingtonnal, de a brüsszeli kollégáitól elhidegült.

Ursula von der Leyen pörgés amerikai körútja New Yorkban, az [ENSZ Közgyűlésén](#) kezdődött, ahol a világ legmagasabb rangú vezetőivel találkozott **António Guterres** ENSZ-főtitkártól kezdve **Justin Trudeau** kanadai miniszterelnökig.

Innen az Európai Bizottság elnöke a Hudson folyón át New Jerseybe, a Princeton Egyetemre utazott. Amerika egyik leghíresebb Borostyán Liga-iskolájának faburkolatú termében tartotta meg „*Európa pillanata*” címmel meghirdetett beszédét, amely valójában az EU és az Egyesült Államok közötti kapcsolatáról szóló óda volt.

Körülbelül 20 éve vagyok a politikában.”

– mondta a diákoknak, miközben a kamera – akár véletlenül, akár szándékosan – egy hatalmas amerikai zászlóval szemben szillettezte t.

Soha nem tapasztaltam még ilyen intenzív, bizalomteljes és részletes együttműködést a Fehér Házzal.”

„Azt hiszem, igaz a mondás” – folytatta.

Amikor válsággal nézel szembe, megtudod, kik az igazi barátaid.”

Több brüsszeli és washingtoni tisztségviselő szerint ezek a szavak azt tükrözik, hogy a Bizottság elnöke az a személy, akit hívni kell, ha az amerikai tisztségviselő *„Európával akarnak beszélni”* – különösen, ha az ukrainai háborúról van szó.

Arról is beszélnek, hogy az otthoni elégedetlenség egyre növekszik – a saját intézményén belüli tisztségviselő és az uniós országok képviselői is morognak a felülről lefelé irányuló megközelítésével kapcsolatban. Von der Leyen titkolozási hajlama és a tanácsadók szűk körétől való függése ellentétes az EU konszenzuson alapuló döntéshozatali kultúrájával.

Háborús vezető?

A Bizottság elnöke és Washington közötti szoros barátság ösztönözte Oroszország brutális ukrain inváziója volt.

2020-ban nagy reményeket fűztek ahhoz, hogy **Joe Biden** amerikai elnök megválasztása megfordítja a Trump-korszak keserűségét. A transzatlanti harmóniához való visszatérés azonban nem volt zökkenőmentes.

2021 novemberében von der Leyen először látogatott el a *Fehér Házba*. Aznap délután az *Ovális Irodában* tartott megbeszélésen részt vettek többek között Biden nemzetbiztonsági tanácsadója, **Jake Sullivan**, **Daleep Singh**, a nemzetbiztonsági tanácsadó akkori nemzetközi gazdaságért felelős helyettes nemzetbiztonsági tanácsadója és **Amanda Sloat**, a Nemzetbiztonsági Tanács Európáért felelős akkori vezető igazgatója.

Putyin inváziójáig még két és fél hónap volt hátra, de a feszültségek folyamatosan nőttek.

További találkozók következtek, beleértve **Bill Burns**, a CIA igazgatójának brüsszeli látogatását is a hónap folyamán.

A Fehér Ház kezdeményezésére az Atlanti-óceán mindkét partjának tisztségviselői, köztük **Victoria Nuland** politikai ügyekért felelős amerikai külügyminiszter-helyettes, heti rendszerességgel kezdtek videokonferencián keresztül „találkozni”.

Az orosz inváziótól való félelem növekedésével a tárgyalások egy olyan szankciócsomag előkészítésére irányultak, amelyet az uniós országok elfogadhatnak, ha Moszkva úgy döntene, hogy csapatokat küld a határon túlra.

Az előkészítési folyamat során a Bizottság volt az, aki a szankciókkal kapcsolatban az élen járt, konzultált néhány nemzeti fővárossal, például Berlinnel, Párizssal és Rómával, de többnyire kis csoportokban találkozott a tagállamok képviselőivel, hogy véleményükre tájékozódjon.

Mivel félt attól, hogy az ambiciózus szankciócsomag kiszivároghat, a Bizottság nem nyújtott be szövegtervezetet,

egészen az utolsó pillanatig, amikor a tagországok már készen álltak annak megvitatására. A szankciókhoz az uniós országok egyhangú jóváhagyására volt szükség, de mivel a lakosság riadtan figyelte az orosz fegyverkezést, a nemzeti kormányok brüsszeli képviselőinek nem volt más választásuk, mint hogy lemondjanak a szankciókról.

Von der Leyen erősségei – diszkréció, gyors döntéshozatal – talán megkedveltették az Atlanti-óceán túloldalán lévő kollégáival, de ugyanezek a tulajdonságai elidegenítették néhány brüsszeli és más európai kollégájától is. Korábbi védelmi miniszterként szerzett tapasztalatai miatt is ideális személynek bizonyult a Biden-kormányzat számára, amikor az a közelgő háborúra figyelmeztetett.

A nagy tétet jelentő szankciótárgyalások során szükség volt a Bizottság elnökének a tulajdonságaira ahhoz, hogy az összetett, politikailag érzékeny intézkedéseket átjuttassa az EU lassan haladó döntéshozatali folyamatain.

Míg azonban az uniós országok a szankciókról szóló tárgyalások első fordulóiban hajlandóak voltak mozgásteret adni a Bizottságnak, a további intézkedésekről szóló tárgyalások során egyes nemzeti tisztviselők kezdtek ellenállni a Bizottság kemény megközelítésének.

Amikor von der Leyen bejelentette a szankciók hatodik körét, beleértve az orosz olajra vonatkozó tilalmat, azonnal kritikusan fogadták.

Mark Rutte holland miniszterelnök bírálta a Bizottságot a technikai részletek pontatlansága miatt.

Központi hatalom

A Von der Leyennel szorosan együttműködők szerint a hatalom központosítására való hajlama akkor a legnyilvánvalóbb, amikor nagy döntések vannak terítéken. Ebben az esetben nagyobb valószínűséggel konzultál a berlini vagy a párizsi hatalommal, mint a tárcáért felelős európai biztossal. A szankciók keresztülvitelét segítette az a tény is, hogy Európában kevesen figyeltek rá.

Az a kérdés, hogy a felülről lefelé irányuló megközelítés továbbra is kifizetődő lesz-e a Bizottság elnöke számára, ha a válság lecseng, és a figyelem a hosszú távú problémákra vagy a széles körű támogatást igénylő döntésekre irányul majd.

Von der Leyen sok tekintetben az Egyesült Államok elnöki stílusában értelmezi a végrehajtó hatalmat. A Bizottság már egy ideje nagyobb hatáskört vállal az EU-n belül. A Bizottság elnökének vezetésével ez a folyamat felgyorsult – a Bizottság vezető szerepet vállalt olyan nagy irányváltásokban, mint például a közös uniós adósságkibocsátás, a COVID-oltóanyagok közös beszerzése és az orosz szankciók bevezetése.

Von der Leyen erőssége és központosított döntéshozatali folyamata sok találgatást váltott ki Brüsszelben a következő lépésével kapcsolatban. A Washingtonnal való szoros kapcsolat értékes eszköz lenne, ha egy magas szintű nemzetközi munka iránt érdeklődne, például az Egyesült Nemzetek Szervezeténél. Érdekes módon az első között gratulált Bidennek augusztusban egy késő esti tweetben, amikor aláírta az inflációcsökkentési törvényt – annak ellenére, hogy az EU-nak komoly aggályai vannak a javaslattal kapcsolatban.

Alternatív megoldásként az a vágy, hogy 2024-ben egy második ciklusban is betölthesse a Bizottság elnöki posztját, magyarázatot adhatna arra, hogy von der Leyen néha miért tartott jobb kapcsolatot a nemzeti fővárosokkal, amelyeknek támogatására szüksége lenne az Európai Tanácsban, mint saját biztosaival.

Von der Leyen végignyomta a lengyel gazdaságélénkítési tervet a kollégiuma legfelsőbb szintjéről érkező komoly ellenállás ellenére.”

– mondta **Daniel Freund**, a német zöldpárt európai parlamenti képviselője. „Az Európai Parlament többségével szembeállt, amikor a jogállamiságról van szó, egészen addig a pontig, hogy be kellett perelnünk inaktivitása miatt.”

Brüsszel és Washington még mindig távol áll egymástól olyan kérdésekben, mint a lehetséges kereskedelmi megállapodások vagy a magánélet védelmét szolgáló szabályozási keret az Atlanti-óceánon keresztüli adattovábbítás során. És ott vannak még az EU-specifikus prioritások, mint például az uniós költségvetési szabályok reformja és a Bizottság *Fit for 55* éghajlat-változási csomagjának végrehajtása. Az olyan kérdésekben, mint ezek, ahol nincsenek orosz csapatok, amelyek az európai elméletet összpontosítanák, von der Leyen úgy találhatja, hogy nem Washington, hanem az otthonához közelebbi kollégák támogatására van szüksége.

Az eredeti cikk angol nyelven [ITT](#) érhető el.

www.888.hu

Ajánló